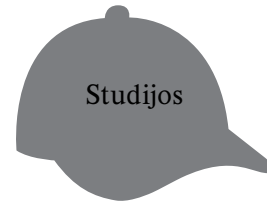
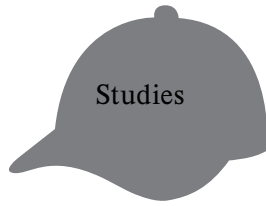

Lithuanian Exhibition and Congress Center
LITEXPO
Hall 4

Lietuvos parodų ir kongresų centras LITEXPO
4 salė

The title of the exhibition, *Studies*, is a direct reference to both the study/studio as an artist's working space, and studies as in the educational/academic process/subject.

Parodos pavadinimas „Studijos“ yra tiesioginė nuoroda tiek į studijos kaip menininko darbo erdvės, tiek į studijų kaip edukacinio studijavimo aspektus.

Although the separation of theory and practice is usually impossible and inexpedient, the aim of this exhibition is to highlight precisely the practical rather than the theoretical side of art doctoral students' work and research. From both the inside and the outside, art PhD studies is quite a problematic and paradoxical phenomenon. Firstly, it seems to be generally assumed that the work of art doctoral students should be of a different quality from that of, for instance, artists who have not experienced academic training, but is this really the case? Secondly, the practical, non-theoretical parts of art students' works do not necessarily reveal or visualise their theoretical searches and quests or academic disputes. Thirdly, art PhD students operate in an academic space associated with certain long-standing, established or perhaps even orthodox notions of the art system, so that modernity and academia often sound like antonyms. Fourthly, at least optimistically, both the academy of art as an institution and art academia as a system are also a place of open and heterogeneous debate, so one should not expect that the artists participating in this exhibition agree with the wording of all of the questions or answers posed here. Fifthly, and partly in response to the fair's theme of ecology, it is this very ecosystem of different practices that invites you, the viewer, to join in, experience and question these artistic practices.

Nors teorijos ir praktikos atskyrimas dažniausiai yra neįmanomas ir netikslingas, šios parodos užduotis yra būtent išryškinti praktinę, o ne teorinę meno doktorantų kūrybos bei tyrimų pusę. Žvelgiant tiek iš vidaus, tiek iš išorės, meno doktorantūra yra gana problematiškas ir paradoksalus fenomenas. Pirma, lyg ir suponuojama, kad meno doktorantų kūriniai turėtų būti kitokios kokybės nei, tarkime, akademinų studijų nepatyrusių menininkų, tačiau ar tai tikrai tiesa? Antra, praktiškosios, neteorinės meno studentų kūrinių dalys nebūtinai atskleidžia ar vizualizuoja jų teorinių paieškų ar akademinų ginčų batalijas. Trečia, meno doktorantai veikia akademinėje erdvėje, siejamoje su tam tikromis laiko patvirtintomis, įsitvirtinusiomis ar gal net ortodoksiškomis meno sistemos sampratomis, todėl šiuolaikiškumas ir akademiškumas dažnai skamba kaip antonimai. Ketvirta, bent jau žvelgiant optimistiškai, meno akademija yra ir atvirų bei heterogeniškų diskusijų vieta, todėl nereikia tikėtis, kad šioje parodoje dalyvaujantys menininkai sutinka su visomis čia iškeltų klausimų ar atsakymų formuluotėmis. Penkta, iš dalies reaguojant į mugės ekologijos temą, būtent ši skirtingų praktikų ekosistema ir kviečia jus, žiūrovus, prisijungti ir patirti bei kvestionuoti šias menines praktikas.

Vilnius Academy of Arts, PhD students

Studies
afterschool_____ collective
(Rasa Jančiauskaitė, Eglė Počiupaitė, Simona Rukuižaitė, Miki Ambrózy),
Ieva Baltrėnaitė, Jan Georg Glöckner,
Liucija Kvašytė, Ignas Pavliukevičius,
Austėja Platūkytė, Nerijus Rimkus,
Jelena Škulis, Simona Žemaitytė

Curator: Valentinas Klimašauskas

Vilniaus dailės akademija, meno doktorantūros studentai

Studijos
afterschool_____ collective
(Rasa Jančiauskaitė, Eglė Počiupaitė,
Simona Rukuižaitė, Miki Ambrózy),
Ieva Baltrėnaitė, Jan Georg Glöckner,
Liucija Kvašytė, Ignas Pavliukevičius,
Austėja Platūkytė, Nerijus Rimkus,
Jelena Škulis, Simona Žemaitytė

Kuratorius: Valentinas Klimašauskas

Afterschool_____ Collective
(Rasa Jančiauskaitė, Eglė Počiuipaitė,
Simona Rukuižaitė, Miki Ambrózy)

Title

shared practices / entangled research

Artistic research is a structured sharing of skills and modes of sensibility. Seeking to test the limits of interdisciplinary processes, we invited each other into our own personal universes through the format of workshops. How can an artist-researcher share the way materials and ideas manifest themselves in action? What is there to gain from a collectively performed process?

phytograms on 16mm film
by Miki Ambrózy - June 2022

extracting pigments from plants
by Simona Rukuižaitė - June 2022

graphic play
by Rasa Jančiauskaitė - July 2022

branding and group identity by
Eglė Počiuipaitė - July 2022

Afterschool _____ Collective is an open-ended, incomplete and informal gathering of four artist-researchers who perform a part of their PhD practice as a group. Teenage vibes, surrendering to the process and to the enjoyment of the unknown. Four is a magic number. Less ego, more love.

Rasa Jančiauskaitė is a freelance graphic designer, illustrator and lecturer.

Miki Ambrózy (HU/LT) makes cinema, writes cinema, and researches the embodied material of cinema.

Simona Rukuižaitė is a visual artist researching relations between pigments, materiality and time.

Eglė Počiuipaitė is a graphic designer, art director and creative director.

Afterschool_____ Collective
(Rasa Jančiauskaitė, Eglė Počiuipaitė,
Simona Rukuižaitė, Miki Ambrózy)

Title

shared practices / entangled research

Meninis tyrimas yra nuoseklus dalijimasis įgūdžiais ir raiškomis. Norėdami išbandyti tarpdisciplininių procesų ribas, workshopo formatu kvietėme vieni kitus į savo visatas. Kaip menininkas-tyrėjas gali pasidalyti savo išvalgomis apie tai, kaip medžiaga ir idėjos pasireiškia jo(s) praktikoje? Ką galima įgyti kolektyviai atliekamo proceso metu?

fitogramos ant 16mm kino juostos,
Miki Ambrózy – 2022 m. birželis

pigmentų išgavimas iš augalų,
Simona Rukuižaitė – 2022 m. birželis

grafinis žaidimas,
Rasa Jančiauskaitė – 2022 m. liepa

kolektyvo prekės ženklas ir identitetas,
Eglė Počiuipaitė – 2022 m. liepa

Afterschool _____ Collective yra atviras ir neformalus keturių menininkų-tyrėjų, dalį savo doktorantūros praktikos atliekančių grupėje, susibūrimas. Paaugliškos nuotaikos, atsidavimas procesui ir nežinojimo malonumui. Keturi – magiškas skaičius. Mažiau ego, daugiau meilės.

Rasa Jančiauskaitė – laisvai samdoma grafikos dizainerė, iliustratorė ir lektorė.

Miki Ambrózy (HU/LT) kuria kiną, rašo kiną ir tyrinėja įkūnytą kino medžiagą.

Simona Rukuižaitė – vizualaus meno kūrėja, tyrinėjanti santykius tarp pigmentų, medžiagiškumo ir laiko.

Eglė Počiuipaitė – grafikos dizainerė, meno ir kūrybos vadovė.

Ieva Baltrėnaitė

For All Occasions

Photography, text, 2022

Photographer: Saulė Miežytė
Consultant: Laura Stasiulytė Gudaitė

Which outfit to choose for a particular occasion?

How many different outfits do you have in your closet? Is it one for daytime, another one for the evening, one for summer, another one for winter? More than that?

Women, usually the ones who belonged to the elite class, used to wear different outfits at different times of the day: a morning dress, an afternoon dress, a dress to go for a walk or a ball gown. (From the Fashion History Exhibition au Palais Galliera, Paris, presenting 1950s clothing habits in France.)

This text reminded me of the story of an ordinary Lithuanian woman, Elžbieta Bagdonaitė-Kriukienė (1904-1987). Her daughter saved the dress Elžbieta used to wear from the 1950s until she died. For almost forty years, the dress was worn on Sundays, for going to the church, on public holidays or personal celebrations. It was hand-sewn and perfectly preserved. Moreover, it was worn in both summer and winter. Elžbieta wore the dress regardless of the weather conditions, trends or the change of the decades.

Ieva Baltrėnaitė – clothing detective.

Ieva Baltrėnaitė

Visoms progoms

Photography, text, 2022

Fotografė: Saulė Miežytė
Darbo konsultantė: Laura Stasiulytė Gudaitė

Kokią aprangą rinktis kokiai progai?

Kiek aprangos eilučių turite savo spintoje? Vieną dienai, vieną vakarui, vieną vasarai, vieną žiemai? Daugiau nei tiek?

Moterys, dažniausiai iš aukštuomenės, skirtingu paros metu dėvėdavo skirtingus apdarus – rytinę, popietinę, pasivaikščioti skirtą suknelę ar šventinę suknelę. (iš mados istorijos parodos au Palais Galliera, Paryžiuje, pristatantis 1950-ųjų drabužių dėvėjimo įpročius Prancūzijoje)

Šis tekstas priminė paprastos lietuvės Elžbietos Bagdonaitės-Kriukienės (1904-1987 m.) istoriją. Jos dukra išsaugojo suknelę, Elžbietos dėvėtą nuo 1950-ųjų iki pat mirties. Suknelė beveik keturiasdešimt metų buvo dėvima sekmadieniais, lankant bažnyčią, kalendorinių ir šeimos ar draugų švenčių proga. Siūta rankomis. Puikiai išsilaikiusi. Dėvėta tiek vasarą, tiek žiemą. Elžbieta suknelę vilkėjo nepaisydama oro sąlygų, tendencijų ar dešimtmečių kismo.

Ieva Baltrėnaitė – drabužių detektyvė.

Jan Georg Glöckner

*Dance-piece for
Aspergillus oryzae*

Dancer: *Aspergillus oryzae*
Stage: 90-litre Borosilicate reactor
(GDR production), silicone tubing,
compressor, electronics, valves, sugars

Mammals do milk. It's our thing. Lots and lots
and lots. Inosinic acid (IMP), Guanosine (GMP).
Nu wot? Same as *A. oryzae*! Let's dance! Shall we?

Jan Georg Glöckner is an artist and researcher
who studied Visual Communication, Fine Art
and Media Art/Design at the Kunsthochschule
Kassel, Estonian Art Academy Tallinn and
Bauhaus-University Weimar. Since 2020, he has
been a doctoral candidate at the Vilnius Academy
of the Arts. His main research interest is the
choreographic potential of fungi, bacteria and hu-
mans, focusing on biotechnology, deep tank fer-
mentation, radio and dance. This year, Glöckner
presents his works in Documenta 15, Ars
Electronica and Radio Art Zone.

Jan Georg Glöckner

*Šokis, skirtas
Aspergillus oryzae*

Šokėjas: *Aspergillus oryzae*
Scena: 90-ies litrų borosilikatinis reaktorius
(pagaminta VDR), silikoniniai vamzdeliai,
kompresorius, elektronika, vožtuvai, cukrūs

Žinduoliai varo pieną. Taip jau mes darom.
Ir daug, daug, daug. Inozino rūgštis (IMP),
Guanozinas (GMP). Kas dabar? Tas pats kaip ir
A. oryzae! Pašokim!

Jan Georg Glöckner – menininkas ir tyrėjas,
studijavęs vizualinę komunikaciją, vaizduojamąjį
meną ir medijų meną/dizainą Kaselio
„Kunsthochschule“, Estijos dailės akademijoje
Talino ir Veimaro Bauhauso universitete.
Nuo 2020 m. studijuoja doktorantūrą Vilniaus
dailės akademijos. Pagrindinis jo mokslinių
tyrimų objektas – grybų, bakterijų ir žmonių
choreografinis potencialas, daugiausia dėmesio
skiriamas biotechnologijoms, giluminei fermen-
tacijai rezervuaruose, radijui ir šokiui. 2022 m.
J. Glöcknerhe savo darbus pristato „Documenta
15“, „Ars Electronica“ ir „Radio Art Zone“.

With consumption having become the main aspect of our social life and cultural values, the abundance of things and manipulative sales methods often make consumers fall into a parallel world where, after acquiring certain things, they feel like they have become a perfected version of themselves. This emotional dimension of goods leads to commodification, blurring the line between one's own identity and that of the acquired good.

While researching the ambiguous concept of sustainable fashion, I decided to record my outfit every day throughout the year, thus trying to understand the currently highly popular 'capsule wardrobe' model which aims to minimise shopping and the amount of things, and to analyse changes in my own appearance and needs. As both a consumer and a designer, I look for appropriate scenarios of wearing, a measured relationship with clothing, connection with other consumers, and ways to educate through shared experiences.

Liucija Kvašytė investigates the different values of clothes in the context of sustainable fashion.

Vartojimui tapus pagrindiniu mūsų socialinio gyvenimo ir kultūrinių vertybių akcentu, dėl didelės daiktų gausos bei manipuliatyvių pardavimo būdų dažnas vartotojas papuola į paralelinį pasaulį, kuriame įgijęs tam tikrus daiktus jaučiasi tapęs tobulesne savo paties versija. Tokia emocinė prekių dimensija veda į komodifikaciją, niveliuojančią ribą tarp savojo ir prekės identiteto.

Tyrinėdama dviprasmišką tvarios mados konceptą, nusprendžiau ištisus metus kasdien fiksuoti savo aprangą, taip bandydama perprasti šiuo metu itin populiarėjančios kapsulinės spintos modelį (pagal kurį siekiama minimizuoti apsipirkimų ir daiktų kiekį), analizuoti savo išvaizdos pokyčius ir poreikius. Būdama ir vartotoja, ir dizainerė, ieškau tinkamų dėvėjimo scenarijų, pamatuoto santykio su rūbu, ryšio su kitais vartotojais bei būdų edukuoti(s) pasitelkiant bendras patirtis.

Liucija Kvašytė tiria rūbo vertes tvarios mados kontekste.

Ignas Pavliukevičius

Artificial kilim

3D print, PLA plastic, UV digital print,
DALL-E 2, 2022

Sentient Machines in Art:
The Relationship with Digital Beings and New
Forms of Intimacy

Ignas Pavliukevičius completed his BA studies at the Royal Academy of Arts in The Hague and gained his Master's at the Department of Photography and Media Art of the Vilnius Academy of Arts, where he is currently studying for a doctorate. Pavliukevičius' works have been shown in Amsterdam, The Hague, Leeuwarden, Tallinn, Turin and Linz. In 2021, he collaborated with the artist Julijonas Urbonas implementing the project Planet from People at the Venice Architecture Biennial.

Ignas Pavliukevičius

Dirbtinis kilimas

3D print, PLA plastic, UV digital print,
DALL-E 2, 2022

Mąstančios ir jaučiančios technologinės būtybės
mene:
santykis su skaitmenine gyvybe ir naujos inty-
mumo formos

Ignas Pavliukevičius baigė bakalauro studijas Hagos karališkojoje dailės akademijoje, o magistro laipsnį įgijo Vilniaus dailės akademijos Fotogra-
fijos ir medijų meno katedroje, kur šiuo metu
studijuoja doktorantūrą. Kūrėjas savo darbus yra
pristatęs Amsterdame, Hagoje, Liuvardene,
Taline, Turine ir Lince. 2021 m. bendradarbiavo
su menininku Julijonu Urbonu Venecijos archi-
tektūros bienalėje įgyvendinant projektą „Planeta
iš žmonių“.

Living and Hybrid Materials, 2022

Symbiomimicry is about materials and living organisms simultaneously. This type of bio-fabrication disrupts the traditional procedure of material creation and challenges our roles as designers. Here, materials are not passive and obedient entities within the design process, instead calling for a new approach that would guide organisms during growth. The installation of hybrid and living materials shows how to design an environment for collaboration with living materials, i.e., dynamic processes and relationships rather than rigid forms and structures.

Austėja Platūkytė is a creative researcher working in between the disciplines of material design and science, technology, and craft. Her creative solutions are systematically linked to the themes of organic matter and the transformation of materials into other forms. Austėja explores fundamental ecological problems, emphasising subjective emotional involvement and questioning the values of an anthropocentric society. Deviating from aesthetic, formal, and functional definitions, Austėja seeks to discover alternative design methods that would resist the logic of universality, functionality, and aesthetical beauty, dictated by the large-scale design industry.

Gyvos ir hibridinės medžiagos, 2022

Symbiomimicry yra ir medžiagos, ir gyvi organizmai vienu metu. Tokio tipo biogamyba sutrikdo tradicinę medžiagų kūrimo procedūrą ir meta iššūkį mūsų, kaip dizainerių, vaidmeniui. Šiuo atveju medžiagos nėra pasyvios ir paklusnios projektavimo procese – jos reikalauja naujo požiūrio, kuris nukreiptų organizmus augimo metu. Gyvų ir hibridinių medžiagų instaliacija atskleidžia, kaip sukurti bendradarbiavimo su gyvomis medžiagomis aplinką – dinamiškus procesus ir santykius, o ne formas ir struktūras.

Austėja Platūkytė yra kūrybinė tyrinėtoja, dirbanti tarp medžiagų dizaino ir mokslo, technologijų ir amatų disciplinų. Jos kūrybiniai sprendimai sistemingai siejami su organinių medžiagų ir medžiagų virsmo kitomis formomis temomis. Austėja nagrinėja esmines ekologines problemas, akcentuodama subjektyvų emocinį įsitraukimą ir kvestionuodama antropocentrinės visuomenės vertybes. Nukrypdamą nuo esteti- nių, formalių ir funkcinių apibrėžimų ji siekia atrasti alternatyvius projektavimo metodus, kurie nepaklustų didelio masto dizaino pramonės diktuojamai universalumo, funkcionalumo ir estetinio grožio logikai.

Nerijus Rimkus

*Members of the ARGO Group Posing
for the Cover of the Album "Šviesa"*

Hats, 2022

Today, Nerijus Rimkus works as a typographer
and illustrator.

Nerijus Rimkus

*Grupės ARGO nariai pozuoja
„Šviesa“ albumo viršeliui*

Kepurės, 2022

Nerijus Rimkus šiandien yra tipografas ir
ilustratorius.

Jelena Škulis

La guerre et la paix. Exit

0.5 x 10 m Handweaving with shuttle loom,
copper, nylon, 2022

Handwoven over a year, this piece fabric contains symbols and drawings about everyday life, collected in cooperation with a community recovering from addiction and combined with phrases from literature. Together they speak about internal tensions and their dynamics during recovery processes or while experiencing difficulties.

Jelena Škulis works with material between people and researches interhuman connections and boundaries. Together with her colleague Dileta Deikė, she opened a workshop-studio Handwork at cultural centre SODAS 2123, Vilnius, which aims to explore manual work through practice and rethink it within the frames of history, philosophy and daily life.

Jelena Škulis

La guerre et la paix. Exit

0.5 x 10 m Handweaving with shuttle loom,
copper, nylon, 2022

Metus rankomis austas audinys talpina simbolius ir piešinius apie kasdienybę, surinktus bendradarbiaujant su nuo priklausomybės sveikstančia bendruomene bei sujungtus su frazėmis iš literatūros – kartu jie byloja apie vidines įtampas ir šių dinamiką sveikimo procesuose arba sunkumų metu.

Jelena Škulis dirba su medžiaga tarp žmonių, tiria šių ryšius ir atoskyras. Kartu su kolege Dileta Deike atidarė dirbtuves-studiją „Rankų darbas“ (komplekse „SODAS 2123“), kurios tikslas – analizuoti rankų darbą per praktiką, permąstyti jį istorijos, filosofijos ir kasdienio gyvenimo rėmuose.

Simona Žemaitytė

Lament

Video, 2022

Death as a micro-experience, as a digital lament. Apoptosis, a programmed cell death, captured using the microscopic Nanolive technology.

Simona Žemaitytė is a video artist and filmmaker currently studying for a PhD. In her studies, she explores the relationship between death and imagination.

Simona Žemaitytė

Rauda

Video, 2022

Mirtis kaip mikropatirtis, skaitmeninė rauda. Apoptozė – užprogramuota ląstelės mirtis, – nufilmuota naudojant mikroskopines Nanolive technologijas.

Simona Žemaitytė – videomenininkė ir filmų kūrėja, doktorantūros studijose nagrinėjanti ryšį tarp mirties ir vaizduotės.